

Sygn. akt IV U 986/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014r. w S.

odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. D. prawo do renty socjalnej od dnia (...)do (...).

Sygn. akt IV U 986/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni B. D. prawa do renty socjalnej, gdyż Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niej całkowitej niezdolności do pracy i tym samym nie spełniła ona jednego z warunków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 982 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona B. D., która wnosila o jej zmianę, twierdząc iż stwierdzono u niej schizofrenię paranoidalną, która powstała przed 18 rokiem życia. Podnosiła, że jej choroba jest nieuleczalna, aby funkcjonować normalnie, zażywa leki, które działają na nią usypiająco, w związku z czym nie może podjąć zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosil o jego oddalenie, argumentując, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u wnioskodawczyni całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona B. D., ur. (...) miała przyznaną rentę socjalną od (...). (decyzja ZUS z(...). k. 4 akt rentowych). W dniu (...) złożyła wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej. W toku postępowania orzeczniczego ubezpieczona została przebadana przez Lekarza Orzecznika ZUS, który stwierdził, iż jest ona całkowicie niezdolna do pracy do (...). (k. 128 a.r.). Organ rentowy zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, w wyniku czego sprawa została przekazana do rozpatrzenia Komisji Lekarskiej ZUS. Orzeczeniem z dnia (...). Komisja Lekarska ZUS po rozpoznaniu u ubezpieczonej schizofrenii ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Orzeczenie to stało się podstawą dla pozwanego organu rentowego do wydania zaskarżonej decyzji z dnia (...). (k. 134 a.r.).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatry i psychologa, zlecając im zapoznanie się z aktami sprawy, przebadanie osoby skarżącej i wydanie opinii, w której wypowiedzą się, czy ubezpieczona jest zdolna do pracy, jest całkowicie niezdolna do pracy, jest częściowo niezdolna do pracy, czy niezdolność do pracy jest trwała czy okresowa, kiedy powstała niezdolność do pracy i jaki jest przewidywany czas niezdolności do pracy jeżeli jest okresowa. Biegli specjaliści rozpoznali u opiniowanej schizofrenię rezydualną ze znaczną deterioracją społeczną i formalnymi zaburzeniami myślenia, uznali opiniowaną za okresowo nadal całkowicie niezdolną do pracy ze względu na stan psychiczny, orzekli, że całkowita niezdolność do pracy istnieje od (...), tj. od daty rozpoczęcia pierwszej hospitalizacji psychiatrycznej z powodu endogennych zaburzeń psychotycznych i trwa przez okres 2 lat od daty badania sądowo-psychiatrycznego, tj. do dnia (...). (k. 14-19 a.s.).

Organ rentowy kwestionował powyższą opinię i nadesłał stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS. Wymieniony zarzucał, że od 2008r. ubezpieczona nie była hospitalizowana, nie wykazuje objawów psychotycznych, nie ma zaburzeń pamięci, nie potwierdza nasilenia zaburzeń psychicznych i złego funkcjonowania. W konkluzji ZUS wnosił o wywołanie opinii innych biegłych.

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014r. ubezpieczona popierała odwołanie, wносиła o oddalenie wniosku ZUS o wywołanie opinii innych biegłych. Pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd oddalił wniosek o wywołanie kolejnej opinii biegłych uznając, że dotychczasowa opinia jest wystarczająca do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Opinia biegłych sądowych jest w pełni merytoryczna, zawiera wiadomości specjalistyczne. Jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, a które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela w pełnej rozciągłości, potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt II UKN 96/99; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97). To, że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony samo przez się nie oznacza, że jest ona wadliwa.

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego ubezpieczona B. D. spełnia wszystkie warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej, tj. jest całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i naruszenie to powstało u niej przed ukończeniem 18 roku życia.

W tej sytuacji Sąd przyjął, iż B. D. przysługuje prawo do renty socjalnej począwszy od dnia (...)

Mając na uwadze powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.